

Triomf al Circ

Un relat de: [Mudit](#)

Triomf al Circ Mudit Grau

Son tots asseguts a la pista. La dona barbuda xiuxiueja a cau d'orella al nan alguna cosa que inquieta a l'home pelat. El gegant ha sentit a dir que la ballarina coixa, la Marlene, ha deixat La Troupe definitivament. El director també és allà, silenciós; fa anar un as de carró d'un dit a l'altre amb el brillant mestratge que sempre ha mostrat. És un mag inigualable, part del qualificatiu es deu als sis dits que té a cada mà; dits que també li han servit per fer màgia amb els diners que mantenen viu l'espectacle. Hi ha nervis, només cal mirar l'home mig cos goril·la que fa estona que rodola de costat a costat de la pista mirant de trobar on seure tranquil. Tot d'una entra amb llargues gambades la dona de tres pits. Porta una carta entre el pit dret i el central. Va directe cap el director. Aquest agafa la carta i amb sorprenent lleugeresa deixa l'as en el seu lloc. Tots murmuren. Una llarga pausa després, el director treu dos asos més de la màniga, els llança en l'aire i diu: És definitiu, la Marlene ens ha deixat. Però envia un substitut. Podrem actuar aquesta nit. L'alegria i la distensió omplen el cor de tots ells. La Marlene era indispensable, perquè era qui actuava mentre es canviava l'escenografia. Ara tot és a lloc. El substitut arribarà dues hores abans de començar. Una mica just, pensa el director, però confia en la Marlene. Tots l'esperen a la pista, per ultimiar detalls. Quan arriba l'esperat, un núvol negre de dimensions desconegudes apareix sobre el cap de tothom: el substitut és NORMAL! Això no funcionarà, adéu espectacle. Els comentaris son devastadors. Res a fer. Tot venut i hauran de suspendre. De sobte, al bell mig de la pista l'home normal, amb tres moviments corporals difícils de definir i dos girs rapits de cos, treu un segon cap, mai vist, mai esperat per tant entesa audiència. Els aplaudiments van ser imminents i intensos.